

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

14 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Elena Covalenco,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,
Iurie Bejenaru

a judecat în ședința de judecată, fără citirea părților la proces, recursul ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 mai 2018, declarat de avocata Ludmila Bolocan, în numele inculpatei

Nagrudnîi Ludmila XXX, născută la XX XXXXX XXXX, originară și locuitoare a s. XXXXX, r-nul XXXXX, cetățeană a R. Moldova, fără antecedente penale.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>14.03.2017 – 28.12.2018,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>21.02.2018 – 02.05.2018,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>06.07.2018 – 14.08.2018.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău din 28 decembrie 2017, Nagrudnîi Ludmila a fost condamnată în baza art. 190 alin. (4) Cod penal la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de administrarea bunurilor pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei, de la reținere, deducându-se perioada aflării în custodia statului, dispusă prin procesul-verbal de reținere din 30.11.2016.

De la inculpată s-a încasat prejudiciul material în beneficiul părților vătămate Stoian I. în mărime de 4000 dolari SUA, Coțofana V. - 4000 dolari SUA și Iacob V. - 2000 dolari SUA.

2. Instanța de fond a constatat că inculpata Nagrudnîi L. *se învinuiește* că, deținând funcția și activând în calitate de administrator al SC „Femida Consulting” SRL, cu genul principal de activitate „activități ale birourilor și serviciilor de consultații juridice”, din intenție directă, conducându-se de motivul de profit, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune sub pretextul organizării plecării la muncă în Israel, a obținut de la mai multe persoane mijloace bănești în proporții mari.

Astfel, la 27 decembrie 2014, Nagrudnîi L., aflându-se în sediul BC „Energbank” SA, din mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri 78, deținând funcția și activând în calitate de administrator al SC „Femida Consulting” SRL, cu genul principal de activitate „activități ale birourilor și serviciilor de consultații juridice”, din intenție directă, conducându-se de motivul de profit, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, sub pretextul organizării plecării la muncă în Israel, a obținut de la Stoian I. 4000 dolari SUA, ce conform cursului oficial al Băncii Naționale din Moldova la acel moment, constituiau 62.766,40 lei, cauzând părții vătămate daune în proporții considerabile.

Tot ea, la 27 decembrie 2014, aflându-se în sediul BC „Energbank” SA, din mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri 78, deținând funcția și activând în calitate de administrator al SC „Femida Consulting” SRL, cu genul principal de activitate „activități ale birourilor și serviciilor de consultații juridice”, din intenție directă, conducându-se de motivul de profit, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, sub pretextul organizării plecării la muncă în Israel, a obținut de la Coțofana V. 4.000 dolari SUA, ce conform cursului oficial al Băncii Naționale din Moldova la acel moment, constituiau 62.766,40 lei, cauzând părții vătămate daune în proporții considerabile.

Tot ea, la 27 decembrie 2014, aflându-se în sediul BC „Energbank” SA, din mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri 78, deținând funcția și activând în calitate de administrator al SC „Femida Consulting” SRL, cu genul principal de activitate „activități ale birourilor și serviciilor de consultații juridice”, din intenție directă, conducându-se de motivul de profit, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, sub pretextul organizării plecării la muncă în Israel, a obținut de la Iacob V. 2.000 dolari SUA, ce conform cursului oficial al Băncii Naționale din Moldova la acel moment, constituiau 38.370,40 lei, cauzând părții vătămate daune în proporții considerabile.

Potrivit rechizitoriului, inculpata *se învinuiește* de organul de urmărire penală de săvârșirea infracțiunii prevăzută la art. 190 alin. (4) Cod penal, ca escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, și anume acțiunile prevăzute la alin. (1)-(3) săvârșite în proporții mari.

Instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatei, care a fost anterior anunțată în căutare.

La fel, instanța a reținut că inculpata nu a recunoscut vina în cadrul urmăririi penale, însă aceasta a fost demonstrată prin probele administrate.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că lipsesc circumstanțe atenuante și agravante, concluzionând că reeducarea și corectarea inculpatei este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani.

3. Avocatul Grigore Popa a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie achitată, iar acțiunea civilă să fie respinsă ca neîntemeiată.

Apelantul a indicat că soluția instanței de fond, atât în latura penală, cât și în cea civilă, este neîntemeiată, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Astfel, declarațiile inculpatei date la urmărire penală au fost greșit apreciate, amplasarea în câmpul muncii urmând să aibă loc individual și nu prin intermediul ei, iar careva bani de la părțile vătămate nu a primit.

Totodată, declarațiile părților vătămate nu sunt veridice, fiind combătute prin celelalte probe administrate, fiind stabilit că ei nu au primit, prin transfer, în luna februarie și martie 2015 sumele pe care le-ar fi transmis inculpatei, iar declarațiile ultimei că nu a primit bani de la părțile vătămate au un caracter logic.

Mai mult, potrivit rechizitoriului, părțile vătămate au transferat banii inculpatei la 27.02.2014, în timp ce părțile vătămate invocă perioada februarie 2015.

Totodată, instanța de fond a interpretat greșit obiectul contractului de prestări servicii din 27.12.2014, examinat conform procesului-verbal de examinare din 03.02.2017, încheiat între SC „Femida Consulting” SRL, în persoana directorului Nagrudnîi L. și Stoian I., precum că acesta se referă la identificarea unui loc de muncă în Israel, față de Stoian I. Or, conform obiectului acestui contract, prestatorul SC „Femida Consulting”, SRL în persoana Nagrudnîi L., potrivit pct. 2.1.1 doar consultă beneficiarul pe întrebările legate de condițiile de lucru pe teritoriul statului Israel, condițiile de trai, modul de intrare și ieșire cu scopul de angajare în Israel și nicidecum în identificarea unui loc de muncă în Israel.

La fel, fiind examinată înregistrarea discuției de pe discul CD-R de model „Fiesta”, transmis organului de urmărire penală de către partea vătămată Stoian I. dintre un oarecare Vladimir și inculpată, nu se cunoaște cu certitudine autenticitatea acestei înregistrări, în ce împrejurări a fost efectuată și cui, de fapt, aparțin vocile participante la această înregistrare întrucât, organul de urmărire penală, în mod arbitrar, a identificat posesorii acestor voci. Mai mult, în prezent, nu există mijloace tehnice de identificare a vocii, iar valoarea probantă a acestui act este foarte scăzută.

Or, asupra acestei înregistrări nu a existat un control din partea puterii judecătorești. Numai un judecător - magistrat independent și imparțial - reprezintă o garanție potrivită și suficientă contra abuzurilor, iar fără controlul unui magistrat independent, statuează CtEDO, există îndoieli asupra respectării secretului relațiilor interumane, aducându-se prejudicii evidente dreptului de apărare.

Instanța de fond nici nu a cercetat nemijlocit această probă în cadrul ședințelor de judecată, nefiind ascultată înregistrarea de pe CD-R-ul, anexat ca corp delict la materialele dosarului.

Înregistrarea audio pe suport de CD, în calitate de corp delict, a fost ridicată și examinată de ofițerul de urmărire penală fără respectarea normelor procesual-penale, și anume în lipsa persoanei care l-a prezentat, care nu a confirmat veridicitatea conținutului acestui înscris în procesul-verbal de examinare, inclusiv locul unde s-au desfășurat dialogurile și individualizarea vocilor persoanelor care participă la dialoguri.

Prin urmare, este evidentă lipsa unor probe concludente, utile și pertinente care ar dovedi existența faptei infracțiunii or, inculpata nici măcar nu a primit remunerarea

conform contractului de prestări servicii din 27.12.2014, iar acuizarea nu a demonstrat contrariul.

3.1. Avocata Ludmila Bolocan a depus un apel suplimentar, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie achitată, pe motiv că nu s-a constatat existența infracțiunii.

Apelanta a invocat că valoarea prejudiciului cauzat prin infracțiune rezultă doar din declarațiile părților vătămate, nefiind coroborat cu alte probe.

Instanța de fond a fost indusă în eroare referitor la circumstanțele de fapt, iar probele administrate și puse la baza sentinței de condamnare nu demonstrează intenția infracțională de escrocherie, fiind vorba de relații contractuale.

Totodată, instanța nu a constatat probarea nemijlocită a încasării sumelor bănești în numerar de către inculpată. Astfel, părțile vătămate au declarat că au transmis banii într-un local din apropierea pieței centrale și nu au mai fost alți martori la încheierea contractului din 27.12.2014, iar în cadrul audierii suplimentare au indicat că în luna februarie 2015, inculpata i-a telefonat și le-a spus să aducă banii, câte 4000 euro fiecare, după cum le-a fost înțelegerea, deoarece totul este gata de plecare.

Or, existența relațiilor contractuale este demonstrată prin contractul de prestări servicii.

Potrivit sentinței de condamnare, fapta incriminată inculpatei este bazată pe probe compromise procesual, care nu au fost supuse unei verificări și nu au o confirmare justificată privind proveniența lor.

Discul CD-R de model „Fiesta” cu capacitatea de 700 MB, transmis organului de urmărire penală de către Stoian I. care, din spusele acestuia, a înregistrat convorbirea cu telefonul mobil, nu poate constitui mijloc de probă, fiind ridicat cu încălcarea normelor procedurale și este lovit de nulitate, iar nulitatea are ca efect ineficiența actelor realizate cu încălcarea dispozițiilor legale stipulate la art. 93 alin. (3) Cod de procedură penală. Actul nul nu produce efectele actului valid, fiind lipsit de forță juridică conform adagiului *guard nullum est, nullum product effectum*.

Mai mult, declarațiile inculpatei și ale părților vătămate nu au fost confirmate prin alte mijloace de probă și, nefiind înlăturate dubiile apărute, își găsește aplicarea principiul *in dubio pro reo*.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 mai 2018, *a fost admis parțial, inclusiv din oficiu apelul avocatului Grigore Popa, casată sentința integral și pronunțată o nouă hotărâre.*

Nagrudnîi Ludmila a fost condamnată în baza art. 190 alin. (4) Cod penal la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de administrarea bunurilor pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru femeii, de la reținere.

De la inculpată s-a încasat prejudiciul material în beneficiul părților vătămate Stoian I. în mărime de 4000 dolari SUA, Coțofana V. - 4000 dolari SUA și Iacob V. - 2000 dolari SUA.

Instanța de apel, în temeiul art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatei, fiind stabilit că aceasta se eschivează de la prezentarea în ședința de judecată.

Totodată, cauza a fost examinată și în lipsa părții vătămate Iacub V. care, fiind citat legal, nu s-a prezentat în instanța de apel.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond nu a constatat fapta comisă de inculpată, referindu-se doar la învinuirea înaintată.

Astfel, instanța de apel a constatat că la 27 decembrie 2014, inculpata Nagrudnii L., aflându-se în sediul BC „Energbank” SA, din mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri 78, deținând funcția și activând în calitate de administrator al SC „Femida Consulting” SRL, cu genul principal de activitate „activități ale birourilor și serviciilor de consultații juridice”, din intenție directă, conducându-se de motivul de profit, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, sub pretextul organizării plecării la muncă în Israel, a obținut de la Stoian I. suma de 4000 dolari SUA, ce conform cursului oficial al BNM la acel moment, constituiau 62.766,40 lei, cauzând părții vătămate daune în proporții considerabile.

Tot ea, la 27 decembrie 2014, aflându-se în sediul BC „Energbank” SA, din mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri 78, deținând funcția și activând în calitate de administrator al SC „Femida Consulting” SRL, cu genul principal de activitate „activități ale birourilor și serviciilor de consultații juridice”, din intenție directă, conducându-se de motivul de profit, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, sub pretextul organizării plecării la muncă în Israel, a obținut de la Coțofana V. suma de 4.000 dolari SUA, ce conform cursului oficial al BNM la acel moment, constituiau 62.766,40 lei, cauzând părții vătămate daune în proporții considerabile.

Tot ea, la 27 decembrie 2014, aflându-se în sediul BC „Energbank” SA, din mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri 78, deținând funcția și activând în calitate de administrator al SC „Femida Consulting” SRL, cu genul principal de activitate „activități ale birourilor și serviciilor de consultații juridice”, din intenție directă, conducându-se de motivul de profit, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, sub pretextul organizării plecării la muncă în Israel, a obținut de la Iacub V. suma de 2.000 dolari SUA, ce conform cursului oficial al BNM la acel moment, constituiau 38.370,40 lei, cauzând părții vătămate daune în proporții considerabile.

Cu toate că inculpata vina nu a recunoscut-o, aceasta a fost dovedită pe deplin prin probe administrate de acuzare, iar acțiunile ei urmează a fi încadrate în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, ca escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșite în proporții mari.

Totodată, nu au fost stabilite circumstanțe care ar pune la îndoială veridicitatea declarațiilor părților vătămate Stoian I., Coțofana V. și Iacub V., factorul determinant constituindu-l înregistrările audio în coroborare cu celelalte probe. Potrivit înregistrărilor respective, inculpata a perceput banii pentru a acorda presupusul serviciu legat de angajarea persoanelor respective în câmpul muncii în Israel.

La fel, nu au fost relevate nici careva împrejurări ce ar pune la îndoială declarațiile părților vătămate și sumele de bani, acordate inculpatei în schimbul presupusului serviciu prestat, iar divergențele indicate de părțile vătămate nu pot combate tot ansamblul de probe prezentat întru stabilirea vinovăției inculpatei.

În același timp, contractul de prestări servicii a fost încheiat cu intenția de a camufla infracțiunea, însă instanța de apel nu examinează clauzele acestui contract,

dar, însăși existența acestuia, în circumstanțele concrete, care indică la prezența înșelăciunii.

5. Avocata Ludmila Bolocan a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta a indicat că instanța nu a constatat probarea nemijlocită a încasării sumelor bănești în numerar de către inculpată. Astfel, părțile vătămate au declarat că au transmis banii într-un local din apropierea pieței centrale și nu au mai fost alți martori la încheierea contractului din 27.12.2014, iar în cadrul audierii suplimentare au indicat că în luna februarie 2015, inculpata i-a telefonat și le-a spus să aducă banii, câte 4000 euro fiecare, după cum le-a fost înțelegerea, deoarece totul este gata de plecare. Totodată, nu a fost probat și justificat prejudiciul material în suma restantă din totalul de 10.000 euro, echivalentul a 163.903,20 lei. Or, declarațiile părților vătămate nu sunt concludente.

Mai mult, în pct. 11 al deciziei, instanța de apel face referire la obiectul contractului, motivându-și concluzia, însă acest argument este în contradicție cu pct. 17. al aceleiași decizii, în care se indică că *prezentul contract a fost încheiat cu intenția de a camufla infracțiunea sub o prismă legală. În acest sens, Colegiul penal nu examinează clauzele prezentului contract, dar însăși existența acestui contract.*

Reieșind din această logică, toate contractele prestări servicii, ridicate de la domiciliul inculpatei în cadrul percheziției din 30.11.2016, au fost încheiate cu intenția de a camufla infracțiuni, iar organul de urmărire penală și instanța de judecată nu au elucidat aceste aspecte.

Nu au fost audiate nici persoane, în calitate de martori, care să confirme că au împrumutat bani părților vătămate, precum și scopul sumelor împrumutate. La fel, nu a fost probat nici faptul că părțile vătămate au efectuat transferuri bancare pe contul inculpatei, sumele parvenite în contul acesteia în anul 2015 fiind de la fiica și ginerele său.

Totodată, nu au fost identificați și audiați martorii care se presupune că ar fi transmis banii, lipsește foia pe care inculpata ar fi scris denumirea și adresa hotelului, precum și numerele de telefon ale angajatorului de la hotel, după cum declară partea vătămată Coțofana V.

Nu a fost demonstrată nici înșelăciunea sau abuzul de încredere ca forme ale laturii obiective, nefiind constatat că inculpata a dezinformați victimele și a prezentat vădit o realitate falsă. Or, potrivit declarațiilor date în calitate de învinuită, Nagrudnii L. indică „...eu am încheiat cu toți contract prestări servicii juridice ce ține de cum să ajungă în Israel, cum să se angajeze la muncă, adică, de facto, detalii care sunt stipulate în contract...”, însă a refuzat să acorde ajutor deoarece nu deținea licență de plasare în câmpul muncii, iar careva mijloace bănești de la părțile vătămate nu a primit. Iar amplasarea în câmpul muncii urma să se realizeze individual?”

În același timp, instanța a reținut ca fiind pertinent procesul-verbal de examinare a discului CD-R de model „Fiesta” cu capacitatea de 700 MB din 01.02.2017, transmis organului de urmărire penală de către partea vătămată Stoian I. Fiind efectuată stenograma înregistrării telefonice dintre vocea nr. 1 - bărbat pe nume Vladimir, vocea nr. 2 - inculpata, vocea nr. 3 - bărbat neidentificat, vocea nr. 4 - femeie neidentificată, instanța a apreciat discuția dintre vocea nr. 1 și vocea nr. 2 ca

fiind relevantă cauzei. Astfel, între vocea nr. 1 și vocea nr. 2 a fost înregistrată discuția „și cum ce facem?” (vocea nr. 1), *Da, săptămâna viitoare pe la jumătate, pe joi oi căuta eu și oi împrumuta, ce să fac?* (vocea nr. 2), în continuare vocea nr. 2 precizează că *eu caut, eu trebuie să caut ca să văd că deja mă sună*, în continuare aceeași voce precizează că *caută bani, pe săptămâna viitoare vă promit, deja e treaba mea cum i-oi găsi*.

Astfel, această probă este lipsită de valoare juridică, nefiind cert faptul că vocea nr. 2 aparține anume inculpatei. Or, nu a fost dispusă efectuarea unei expertize judiciare, iar la moment nici nu există mijloace tehnice de identificare a vocii. Totodată, organul de urmărire penală nu a stabilit cui aparțineau celelalte voci care nu au fost identificate. Prin urmare, din punct de vedere strict procedural, înregistrarea a fost făcută în condiții ilegale, în cabinetul inculpatei, din spusele părții vătămate Coțofana V., cu telefonul mobil al soției lui Stoian I.

Această înregistrare a fost ridicată ulterior de către organul de urmărire penală, fiindu-i dată o formă legală, însă în esență această probă este nulă. Or, efectuarea înregistrării nu a fost dispusă de către organul de urmărire în cadrul procesului penal cu autorizarea judecătorului de instrucție, nefiind întrunite cerințele tehnice ale înregistrării pe CD, care să permită verificarea înregistrării.

La fel, nu a fost demonstrat nici faptul urmăririi scopului sustragerii bunurilor și intenției inculpatei de a-și însuși profitul, nefiind stabilit cu certitudine dacă au existat aceste sume de bani și care a fost momentul transmiterii acestor bani. Or, inculpata și-a onorat obligațiile contractuale, acordând asistența juridică stipulată în acest acord.

Instanța de apel a adoptat o hotărâre contrară jurisprudenței naționale și art. 6 CEDO, sub aspectul nemotivării prin probe pertinente a vinovăției inculpatei.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Potrivit art. 414 alin. (1), (5) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de

judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Conform art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Potrivit art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. În corespundere cu art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe. Conform art. 415 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, respinge sau admite apelul declarat. Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea sau respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări. Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, corect criticând sentința și dispunând rejudecarea cauzei potrivit regulilor generale, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete, de fapt și de drept, indicate în rechizitoriu, nu a indicat motivele pentru care a respins versiunile și probele apărării;

b) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi declarațiile părților vătămate Iacob V., și Coțofana V. date în instanța de fond, procesul-verbal de examinare a pașaportului ridicat de la Iacob V. din 14.12.2016, procesul-verbal de examinare a discului CD-R de model „Fiesta” cu capacitatea de 700 MB din 01.02.2017, transmis organului de urmărire penală de către partea vătămată Stoian I., procesul-verbal de examinare a informației de la BC „Energbank” din 02.01.2017;

c) nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, și repetate în recursul ordinar, inclusiv asupra celor reproduse la pct. 3. - 3.1., 5. din prezenta decizie, în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate;

d) nu a soluționat în genere apelul suplimentar depus de avocata Ludmila Bolocan (*pct. 3.1 - 4. din decizie*).

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive

legale pe care se întemeiază soluția, că nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, și că recursul de pe rol este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de avocata Ludmila Bolocan, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 mai 2018, în privința inculpatei Nagrudnîi Ludmila XXXX, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 24 august 2018.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Iurie Bejenaru